

[Camre]

som hr. Sønderby og jeg har været sammen om at vedtage.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hr. Camre og jeg er enige om, at der skal forhandles med kommunerne – det har ministeren også sagt – men det, hr. Camre nu vil have, er, at bemærkningen om, at man skal spørge i realdatakontoret, om der er nogen afvandingsproblemer, skal udgå. Ja men der står, at kommunerne skal spørge, men der står intet om, at de skal rette sig efter svaret.

Hr. Camre sagde til miljøministeren, at landbruget nu havde fået en frygtelig magt over den nuværende regering. Jeg synes lige, jeg vil gøre hr. Camre opmærksom på, at den slet ikke er så voldsom; den er ikke stærkere, end da hr. Camre var formand for miljøudvalget.

Margrete Auken (SF):

Denne debat har vi kørt, hver gang vandløbsloven har været til behandling, og den vil vel fortsætte, for det er jo en umulig lov, som jeg dog også var med til at stemme for i sin tid, umulig, fordi den, som jeg har sagt, er et tog med lokomotiv i begge ender, og det kan jo næsten kun gå galt.

Jeg vil først lige sige til miljøministeren, at det problem, at vi ikke må blande os, når der udarbejdes cirkulærer, regulativer, og hvad ved jeg, ville regeringen blive helt fri for, hvis man på forhånd sikrede sig, at man kun lavede numre, som folketinget med et flertal bakkede op. Men vi har faktisk en regering, som har erklæret – og det er ikke specielt til miljøministeren, jeg siger dette her – at den, der sidder på apparatet, sidder på magten. Det sander vi, og derfor må vi gribe til alt det pillenillearbejde herinde, og det er meget anstrengende. Vi bliver bebrejdet fra forskellig side, at vi belaster folketingets talerstol med alt det spørgesjov, men vi er altså nødt til en gang imellem at sige sådan og sådan, når vi ser, at nogen har brugt en magt, han har i kraft af, at han sidder på apparatet i stedet for at sikre et flertal i folketinget. Derfor er det bare om at spille med på reglerne og finde sig i, at vi selvfølgelig en gang imellem lopper os op til at tale fra den anden side.

Det er klart, at denne elendige lov med to hinanden modsatrettede formålsparagraffer må give problemer. Men grunden til, at loven overhovedet blev lavet, var ikke, at den skulle sikre landbrugets afvandingsinteresser, det må ministeren give mig ret i. Den blev lavet for at sikre nogle miljøinteresser, for afvandingsinteresserne var der i forvejen; der var ingen grund til at lave lovgivning om det.

Nu er vi i den situation, at det, som man havde opnået under lovforberedelsen, nemlig at alle var blevet enige – det var jo også bevægende – selvfølgelig gik i stykker, og så har den stærkeste altså haft held til at lave en skævvridning. Uanset hvor meget både ministeren og regeringspartierne ordførere siger at denne skævvridning ikke har fundet sted, har vi fået en række henvendelser, der tydeliggør det. Hvis man mener, at det bare er for sjovs skyld, arealdatakontoret skal spørges, så behøver det ikke at stå nogen steder. I samme øjeblik det står der, ved vi udmærket godt, at man ikke bagefter bare kan blæse på, hvad arealdatakontoret har sagt; det ved hr. Sønderby da også godt.

Men nu bliver vi nødt til at sikre, at det, som var lovens formål, nemlig miljøinteresserne, vægtes, jeg var lige ved at sige så stærkt, som vi kan komme af sted med det, og jeg vil da gerne, hvis jeg kan bidrage til det, give det et skub yderligere i miljømæssig retning. Men jeg skal nok bøje mig for det flertal, der er, ligesom jeg mener, ministeren bør bøje sig for det.

Så til de konkrete forslag. Jeg havde håbet, da jeg begyndte at arbejde med de to forslag, at der var sket noget siden sidst, for sidste gang var det forbløffende, at vi fik to forskellige forslag lagt på bordet, som egentlig ville det samme, men faktisk var forskellige. Jeg er lidt skuffet over, at socialdemokratiet og det radikale venstre ikke er blevet enige om, hvordan dette her skal gøres, så vi kunne køre sagen igennem forholdsvis hurtigt. Men altså: vi står nøjagtig i samme situation, som vi gjorde ved førstebehandlingen for valget.

SF vil støtte det, der kan give resultat; lad os sige det på den måde. Umiddelbart er jeg selv mest tilbøjelig til at støtte det socialdemokratiske forslag, af den simple grund at jeg har svært ved at forestille mig, hvordan det radikale forslag lader sig praktisere, altså